

روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

تصویبات مجلس شورای اسلامی
مرجع تصویب: مجلس شورای اسلامی
شماره ویژه نامه: ۱۶۴۲

سهشنبه، ۹ اسفند ۱۴۰۱

سال هفتاد و نه شماره ۲۲۷۰۶

قانون نحوه تشکیل و فعالیت تشكیل‌های صنفی - تخصصی

شماره ۱۱۰۳۸۵/۶۷۵۵ ۲۷/۱۱/۱۴۰۱

حجت‌الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر سیدابراهیم رئیسی
رئیس محترم جمهوری اسلامی ایران

مطابق اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران «قانون نحوه تشکیل و فعالیت تشكیلهای صنفی - تخصصی» مصوب ۱۷/۱۱/۱۴۰۱ مجلس شورای اسلامی بهشرح پیوست ابلاغ می‌شود.

رئیس مجلس شورای اسلامی - محمدباقر قالیباف

شماره ۲۲۴۸۴۹۵ ۶/۱۲/۱۴۰۱

وزارت کشور

در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست «قانون نحوه تشکیل و فعالیت تشكیلهای صنفی - تخصصی» که در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ هفدهم بهمن ماه یکهزار و چهارصد و یک مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۳۳/۱۱/۱۴۰۱ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۱۱۰۳۸۵/۶۷۵ ۲۷/۱۱/۱۴۰۱ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده، جهت اجرا ابلاغ می‌گردد.

رئیس جمهور - سیدابراهیم رئیسی

قانون نحوه تشکیل و فعالیت تشكیلهای صنفی - تخصصی

فصل اول: تعاریف

ماده ۱. عناوین و اصطلاحات بکاررفته در این قانون، دارای تعاریف زیر می‌باشد:

الف - تشكیل صنفی - تخصصی: تشکیلاتی است که بهوسیله دارندگان کسب یا پیشه یا حرفه یا تخصص یا مهارت معین تشکیل شده و اهداف، برنامه‌ها و اقدامات آن بهصورت غیرسیاسی، غیردولتی، غیرتجاری، غیرانتفاعی و داوطلبانه در جهت منافع خاص مربوط به آن صنف بوده و مطابق اساسنامه مصوب خود و در سطح ملی یا استانی فعالیت میکند.

تبصره - تشكیلهای صنفی - تخصصی که از این پس در این قانون «تشکل» نامیده می‌شوند، میتوانند مطابق اساسنامه خود تحت عنوانی دیگر از جمله «جمعیت»، «انجمن»، «جامعه»، «مجمع»، «خانه» و «کانون»، نامگذاری شوند.

ب - تشكیل ملی: تشکیلی است که حداقل در یکدوم کل استانهای کشور شعبه یا نمایندگی داشته و اعضای آن نیز از همان استانها باشند.

تبصره - حداقل تعداد اعضای لازم برایأخذ پروانه فعالیت جهت تشكیلهای ملی، ۵۰۰ نفر است.

پ - تشكیل استانی: تشکیلی است که شعب یا نمایندگی آن محدود به یک استان بوده و اعضای آن صرفاً از همان استان باشند.

تبصره - حداقل تعداد اعضای لازم برایأخذ پروانه فعالیت جهت تشكیلهای استانی در استانهای تا دو میلیون نفر جمعیت، ۱۰۰ نفر و در استانهای تا سه میلیون نفر جمعیت، ۱۵۰ نفر و در استانهای بیش از سه میلیون نفر جمعیت، ۲۰۰ نفر میباشد.

ت - عضو تشكیل: داوطلب واحد شرایطی که مراحل عضویت را گذرانده و با پذیرش اساسنامه، دارای تعهدات و حقوق مندرج در آن است.

ث - ارکان تشكیل: اشخاصی که مسؤولیت تشکیل، اداره و فعالیت تشکل را مطابق اساسنامه تشکل بر عهده دارند، از قبیل هیأت مؤسس، مجمع عمومی، هیأتمدیره، مدیرعامل، بازرسان و یا سایر عناوین مشابه.

ج - هیأت مؤسس: اشخاص حقیقی که امور مربوط به تأسیس تشکل و وظایف مرتبه با آن را پیگیری و برای دریافت مجوز اولیه تأسیس و پروانه فعالیت، اقدام می‌نمایند.

ج - مجمع عمومی: بالاترین رکن تشکل است که مطابق اساسنامه با اجتماع اعضا تشکیل میگردد.

ح - هیأتمدیره: متشكل از منتخبان مجمع عمومی است که مطابق اساسنامه، مسؤولیت تحقق اهداف تشکل را بر عهده دارد.

خ - مدیرعامل: عالیترین مقام اجرائی تشکل است که مطابق اساسنامه تشکل از سوی هیأتمدیره و یا مجمع عمومی انتخاب و مسؤولیت اجرای وظایف تشکل را بر عهده دارد.

د - بازرسان: اشخاصی که برای نظارت بر عملکرد ارکان تشکل از سوی مجمع عمومی انتخاب میشوند.

ذ - اساسنامه: سند مصوب مجمع عمومی است که متنضم ساختار، تشکیلات، ارکان و حدود وظایف و اختیارات، نحوه تعیین و تغییر اعضای ارکان، عضویت در تشکل، شرایط تغییر و اصلاح اساسنامه، مبنای اعتبار اسناد اداری و مالی، تعیین منابع مالی، نحوه انحلال و سایر موارد مربوط به تشکل مصرح در این قانون در چهارچوب قوانین و مقررات و موازین شرعی می‌باشد.

ر - کارگروه: کارگروه تشكیلهای صنفی - تخصصی موضوع ماده (۲) این قانون است.

ز - مجوز اولیه: مجوز موقنی است که مطابق این قانون جهت تحصیل شرایط لازم برای صدور پروانه فعالیت تشکل، توسط کارگروه صادر می‌شود.

ز - پروانه فعالیت: مجوزی است که بهموجب این قانون به تشکل اجازه داده میشود تا مطابق اساسنامه و در چهارچوب قوانین و مقررات نظام جمهوری اسلامی ایران فعالیت کند.

فصل دوم: ضوابط تشکیل و فعالیت

ماده ۲- بهمنظور صدور مجوز اولیه، پروانه فعالیت و نظارت بر فعالیت تشکلهای ملی و استانی موضوع ماده (۲) این قانون به ترتیب کارگروه تشکلهای صنفی - تخصصی در سطح کشور و استان تحت عنوان «کارگروه کشوری» و «کارگروه استانی»، مرکب از اعضا ذیل تشکیل میشوند:

الف - کارگروه کشوری:

- ۱- نماینده قوه قضائیه به انتخاب رئیس قوه قضائیه (بدون حق رأی)
- ۲- معاون هماهنگی امور اقتصادی و توسعه منطقه‌ای وزارت کشور (دبیر)
 - ۳- نماینده وزارت صنعت، معدن و تجارت به انتخاب وزیر
 - ۴- نماینده وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی به انتخاب وزیر
 - ۵- نماینده وزارت کشاورزی به انتخاب وزیر
 - ۶- نماینده وزارت فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی به انتخاب وزیر
 - ۷- نماینده وزارت ورزش و جوانان به انتخاب وزیر
 - ۸- نماینده فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران به انتخاب فرماندهی کل (بدون حق رأی)
 - ۹- نماینده سازمان بسیج مستضعفین به انتخاب رئیس (بدون حق رأی)
 - ۱۰- نماینده دستگاه یا دستگاههای احرائی کشوری مرتبط با حوزه فعالیت تشکل حسب مورد (بدون حق رأی)
 - ۱۱- نماینده اتاق اصناف ایران به انتخاب رئیس (بدون حق رأی)
 - ۱۲- نماینده تشکلهای ملی دارای پروانه به انتخاب آنها (بدون حق رأی)

ب - کارگروه استانی:

- ۱- نماینده رئیس کل دادگستری استان (بدون حق رأی)
- ۲- معاون هماهنگی امور اقتصادی استانداری (دبیر)
 - ۳- مدیرکل صنعت، معدن و تجارت استان
 - ۴- مدیرکل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان
 - ۵- مدیرکل کشاورزی استان

۶ - مدیرکل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان

۷- مدیرکل ورزش و جوانان استان

۸ - نماینده فرماندهی انتظامی استان به انتخاب فرماندهی (بدون حق رأی)

۹ - نماینده فرماندهی سپاه استان به انتخاب فرماندهی (بدون حق رأی)

۱۰ - نماینده دستگاه با دستگاههای اجرائی استانی مرتبط با حوزه فعالیت تشکل حسب مورد (بدون حق رأی)

۱۱ - نماینده اتاق اصناف استان به انتخاب رئیس (بدون حق رأی)

۱۲ - نماینده تشکلهای استانی دارای پروانه به انتخاب آنها (بدون حق رأی)

تبصره ۱. اعضای موضوع جزء (۱۲) بندهای «الف» و «ب» مطابق دستورالعمل صادره از سوی وزیر کشور حداکثر طرف یک سال از تاریخ لازمالاجراء شدن این قانون در سطح استان به استانداری و در سطح ملی به وزارت کشور معرفی میشوند. کارگروه تا تاریخ مزبور بدون حضور نمایندگان فوقالذکر تشکیل شده و فعالیت خواهد نمود.

تبصره ۲. اعضای موضوع اجزای (۱۱) و (۱۲) بندهای «الف» و «ب» برای مدت دو سال انتخاب میشوند و تا معرفی اعضای جدید به کار خود ادامه میدهند.

تبصره ۳. جلسات کارگروه با حضور حداقل هفت نفر از اعضاء که پنج نفر از آنها دارای حق رأی هستند، رسمیت مییابد و تصمیمات آن از جمله صدور پروانه با رأی اکثریت مطلق اعضای حاضر و دارای حق رأی، معترف است.

تبصره ۴. دبیرخانه کارگروههای کشوری و استانی، با استفاده از نیروی انسانی و امکانات موجود تشکیلات اجرائی کارگروه میباشد که به ترتیب در محل وزارت کشور و استانداریها زیر نظر کارگروه، تشکیل و توسط دبیر اداره میشود. معاون هماهنگی امور اقتصادی و توسعه منطقه‌ای وزارت کشور به عنوان دبیر کارگروه کشوری و معاون هماهنگی امور اقتصادی استانداری به عنوان دبیر کارگروه استانی، مسؤولیت اجرائی امور محاولة را بر عهده دارد. برگزاری جلسات، دعوت از اعضاء، تدوین و ارسال دستور جلسات به اعضاء و ابلاغ نتایج درخواستهای ارسالی از وظایف دبیرخانه کارگروه است.

تبصره ۵. مقام یا نهاد منصوب‌کننده اعضای کارگروههای کشوری و استانی ملزم است که شرط وثاقت و امانت را در هنگام انتصاب اعضای کارگروه احرار نماید.

ماده ۲. وظایف کارگروههای کشوری و استانی به شرح زیر است:

الف - بررسی شرایط تأسیس و صدور مجوز اولیه و پروانه فعالیت تشکل؛

ب - احرار شرایط اعضای ارکان و مسؤولان تشکل موضوع ماده (۵) این قانون؛

پ - بررسی و تأیید اساسنامه و تغییرات احتمالی آن؛

ت - نظارت بر فعالیت تشکلها مطابق این قانون؛

ث - بررسی و اتخاذ تصمیم در مورد تخلفات موضوع این قانون؛

ج - بررسی گزارش‌های مالی و عملکرد سالانه تشکلها؛

ج - رسیدگی به گزارش‌های مستند اشخاص حقیقی و حقوقی در رابطه با تشکلها در چهارچوب این قانون؛

ح - توقیف پروانه فعالیت و معرفی تشكلها به دادگاه ذیصلاح جهت انحلال موضوع ماده (۱۱)، تبصره (۳) ماده (۱۵) و مواد (۱۷) و (۱۸) این قانون.

تبصره - نماینده دستگاه اجرائی موضوع جزء (۱۰) بندهای «الف» و «ب» ماده (۲) این قانون مکلف است گزارش ارسالی سالانه فعالیت تشكلها را مورد بررسی قرار داده و جمعیندی کارشناسی آن را به کارگروه ارائه نماید.

ماده ۴۵. اساسنامه باید حاوی شرایط زیر باشد:

الف - نام کامل تشكل و عنوان اختصاری؛

تبصره - تشكل میتواند از هر نام و نام اختصاری و نمادی استفاده نماید، مگر اسامی موهن یا مغایر با شیوه‌نامه دینی، فرهنگی و همچنین عناوینی که منع قانونی دارد و یا توسط دستگاههای اجرائی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۸/۷/۱۳۸۶ و یا تشكلهای دیگر مورد استفاده قرار گرفته‌اند و نیز عناوین مشابه آنها که عرف‌آ به تشخیص کارگروه موجب اشتباه گردد.

ب - اهداف، موضوع و مدت فعالیت و برنامه‌های تشكل برای تحقق اهداف؛

پ - نشانی مرکز اصلی و محدوده جغرافیایی فعالیت؛

ت - نحوه ایجاد شعب و دفاتر نمایندگی؛

ث - ساختار و ارکان به همراه شرح وظایف، نحوه فعالیت، حدود اختیارات و مسؤولیت هر رکن به تفکیک و نحوه تعیین و عزل آنها؛

ج - نحوه تصویب اساسنامه و تغییر و اصلاح آنها و نحوه تصویب دستورالعمل‌های اجرائی و مالی تشكل؛

ج - نحوه تأمین منابع مالی؛

ح - نحوه عضوگیری و شرایط کلی عضویت؛

خ - نحوه انحلال و تعیین تکلیف دارایی‌ها پس از انحلال؛

د - نحوه ارائه گزارش‌های عملکرد اجرائی و مالی به اعضای تشكل و نیز بازرسی و حسابرسی مشخص از آنها.

ماده ۵۵. متقاضیان تأسیس، عضویت و ارکان تشكل باید دارای شرایط زیر باشند:

الف - اعتقاد به اسلام؛

تبصره - اقلیت‌های دینی مذکور در قانون اساسی، صرفاً از شرط اعتقاد به اسلام معافند و سایر شرایط قانونی لازم را باید دارا باشند.

ب - التزام عملی به قانون اساسی و نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران؛

پ - داشتن تابعیت ایرانی و ترک تابعیت غیرایرانی؛

ت - داشتن سن حداقل بیست و پنج سال تمام برای اعضای ارکان تشكل و هجده سال تمام برای متقاضیان عضویت؛

ث - داشتن حداقل مدرک دیپلم یا معادل آن برای اعضای ارکان تشكل؛

ج - عدم محکومیت کیفری مؤثر و عدم محرومیت از حقوق اجتماعی؛

ج - دارا بودن مجوز، مدرک یا سابقه کسب یا پیشه یا حرفه یا مهارت یا تخصص مرتبط به صورت مستند؛

تبصره - کانونهای بازنشستگان از حکم این جزء مستثنی هستند.

ح - داشتن کارت پایانخدمت وظیفه عمومی یا کارت معافیت دائمی جهت عضویت آقایان در ارکان تشکل؛

خ - عدم وابستگی به احزاب، سازمانها و گروههای غیرقانونی و هواداری آنها؛

د - عدم اعتیاد به مواد مخدر و روانگردان و عدم استعمال آنها.

ذ - داشتن وثاقت و امانت برای مقاضیان تأسیس و عضویت در ارکان تشکل.

تبصره - هریک از مقاضیان تأسیس و عضویت در ارکان مکلفند استشهاهی ای مبنی بر تأیید وثاقت و امانت از پنج نفر از معتمدین وثیق و امین محلی، حسب مورد به کارگروه استانی یا کارگروه کشوری ارائه نمایند.

ماده ۴ - تقاضای صدور مجوز اولیه تأسیس تشكل توسط هیأت مؤسس، حسبمورد باید به کارگروه استانی یا کارگروه کشوری ارائه شود. کارگروه مزبور مکلف است طرف یک هفته از تاریخ دریافت تقاضا نسبت بهأخذ نظر از قوه قضائیه، وزارت اطلاعات، سازمان اطلاعات سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، نیروی انتظامی و دستگاههای اجرائی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری در خصوص شرایط مقرر در مورد اعضای هیأت مؤسس، اقدام و طرف سه ماه از زمان دریافت تقاضا با رعایت مواد این قانون مجوز اولیه را با رأی اکثریت مطلق اعضای حاضر دارای حق رأی، صادر نماید.

تبصره ۱ - مراجع نظارتی و اجرائی موضوع این ماده مکلفند طرف مهلت پانزده روز کاری از تاریخ استعلام کارگروه مربوط، پاسخ آن را ارسال نمایند. در مواردی که دستگاه استعلام‌شونده برای اظهارنظر نیازمند مدت زمان بیشتری است، می‌تواند حداقل برای دو هفته با ذکر دلایل موجه از کارگروه تقاضای تمدید وقت نماید. عدم پاسخ به استعلام در مهلت مذکور به منزله تأیید است.

تبصره ۲ - تقاضای صدور مجوز اولیه، باید حاوی اسامی و تصویر مدارک هویتی هیأت مؤسس، اساسنامه پیشنهادی، حوزه جغرافیایی فعالیت و امضای حداقل دو سوم از اعضای هیأت مؤسس و معرفی نماینده هیأت مؤسس باشد.

تبصره ۳ - کارگروه می‌تواند مهلت احراز شرایط برای ثبت و صدور مجوز اولیه را تنها برای یکبار به مدت دو ماه تمدید نماید.

تبصره ۴ - در صورت عدم احراز شرایط تأسیس، کارگروه موظف است در مدت مقرر دلایل عدم صدور مجوز و یا رد تقاضا را بهطور مستند و مستدل به اطلاع نماینده هیأت مؤسس برساند. اعضای هیأت مؤسس میتوانند طرف یک ماه از تاریخ ابلاغ مراتب اعتراض را به کارگروه اعلام نمایند. کارگروه مکلف است طرف یکماه به اعتراض پاسخ دهد. در صورت رد مجدد درخواست از سوی کارگروه، اعضای هیأت مؤسس میتوانند طرف مهلت سی روز از زمان ابلاغ به دیوان عدالت اداری شکایت کنند. در صورت شکایت شاکی نسبت به تشخیص شرایط، رعایت ضوابط قانونی و تطبیق موضوع و فرایند، شعبه دیوان مکلف است ضمن دریافت دلایل دستگاه استعلام‌شونده و پس از بررسی موضوع، مبادرت به انشای رأی ماهوی نماید.

ماده ۷ - مجوز اولیه تأسیس جهت راهاندازی و تحصیل شرایط برای صدور پروانه فعالیت مطابق ماده (۸) این قانون و برگزاری مجمع عمومی مؤسس جهت تصویب اساسنامه بوده و اعتبار دیگری ندارد.

تبصره ۱ - هیأت مؤسس موظف است طرف شش ماه از تاریخ صدور مجوز اولیه نسبت به تشکیل مجمع عمومی مؤسس جهت تصویب اساسنامه اقدام نماید، در غیراینصورت مجوز اولیه تأسیس، باطل می‌شود.

تبصره ۲ - هیأت مؤسس می‌تواند در صورت وجود دلایل موجه و با تأیید کارگروه این مهلت را تنها برای یکبار به مدت سه ماه تمدید کند.

تبصره ۳ - تا زمانی که تشکل، پروانه فعالیت را دریافت ننموده است حق هیچگونه فعالیتی ندارد.

ماده ۸ - پروانه فعالیت برای تشکلهای استانی یا ملی در صورتی صادر یا تمدید می‌گردد که حائز شرایط زیر باشند:

الف - ارائه اسناد مبنی بر تأیید برگزاری مجمع عمومی با حضور حداقل دو سوم اعضای تشکل و تصویب اساسنامه مطابق شرایط قانونی توسط نماینده کارگروه حاضر در جلسه مجمع عمومی

ب - عدم ارتکاب تخلف از مفاد این قانون

تبصره ۱. در صورتی که کارگروه طرف سه ماه پس از تأیید اسناد برگزاری مجمع عمومی توسط تشکل و اسناد مربوط به تعداد اعضاء و تأسیس دفتر حسب مورد، به هر دلیلی پروانه فعالیت را صادر نکند، دبیر موظف است طرف یک ماه پس از انقضای مهلت، پروانه فعالیت نهائی را در صورت وجود شرایط، صادر کند.

تبصره ۲. در صورت عدم احرار شرایط صدور پروانه فعالیت، نتیجه درخواست مستند و مستدل بهصورت کتبی به متقاضیان اعلام می‌شود. متقاضیان پروانه فعالیت می‌توانند طرف یک ماه از تاریخ ابلاغ نظر کارگروه، به دبیرخانه کارگروه اعتراض خود را ارسال نمایند. در صورت اعتراض، کارگروه موظف است حداقل طرف سه ماه نسبت به اعتراض متقاضیان پروانه فعالیت رسیدگی و اعلامنظر کند. در صورت ردّ درخواست اعتراض از سوی کارگروه، تشکلها میتوانند طرف سی روز از تاریخ ابلاغ نتیجه اعتراض، در دیوان عدالت اداری طرح شکایت نمایند.

تبصره ۳. در صورت عدم احرار شرایط صدور پروانه فعالیت، مجوز اولیه صادرشده باطل می‌شود و هیأت مؤسس حق هیچ‌گونه فعالیتی تحت عنوان مجوز اولیه مذکور را ندارد.

ماده ۹. پس از صدور پروانه، اساسنامه باید از طریق کارگروه با هزینه تشکل در روزنامه رسمی، چاپ و منتشر گردد.

ماده ۱۰. تشکلها پس ازأخذ پروانه فعالیت نهائی و ثبت در اداره کل ثبت شرکتها و مؤسسات غیرتجاری، دارای شخصیت حقوقی می‌شوند.

ماده ۱۱. کلیه تشکلها موظفند تغییرات مربوط به اساسنامه، اعضای ارکان و صورتجلسات برگزاری مجامع عمومی خود را به کارگروه اعلام نمایند. در صورتی که کارگروه تغییرات صورتگرفته را مغایر قانون تشخیص داد، لازم است با ارائه دلایل و استنادات قانونی، اصلاح آن را از تشکل درخواست نماید. تشکل موظف به رفع ایرادات مجبور می‌باشد. در صورت عدم تأمین نظر کارگروه، پروانه فعالیت تشکل توقیف می‌شود و رفع آن منوط به انجام اصلاحات مورد نیاز است.

تبصره. عضویت همزمان یک فرد در ارکان بیش از یک تشکل اعم از استانی یا ملی (یجز مجمع عمومی) ممنوع می‌باشد.

ماده ۱۲. مرجع رسیدگی به شکایات تشکلها از تصمیمات و اقدامات کارگروه، دیوان عدالت اداری است.

فصل سوم: حقوق و تکالیف

ماده ۱۳. تشکلها پس از دریافت پروانه فعالیت و ثبت آن در چهارچوب قوانین و مقررات کشور، از حقوق زیر برخوردار می‌شوند:

الف - مشاوره، اظهارنظر و ارائه پیشنهاد و راهکار به دستگاههای اجرائی در فرایند برنامه‌ریزی مراجع دولتی و عمومی غیردولتی در سطوح استانی یا ملی حسب مورد مناسب با تخصص و موضوع فعالیت تشکل؛

تبصره. دستگاههای اجرائی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری مکلفند در فرایند وضع مقررات عاملالشمول، حسب مورد نظرات و پیشنهادات تشکلهای صنفی - تخصصی مربوط به موضوع را (در صورت ارائه) دریافت نمایند.

ب - پیگیری و مطالبه حقوق در مسائل حوزه تخصصی تشکل از دستگاههای ذی‌ربط؛

پ - ارائه خدمات حسب تخصص و حوزه فعالیت به اعضای تشکل؛

ت - انعقاد تفاهمنامه همکاری با اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از دولتی و غیردولتی در چهارچوب صلاحیت خود؛

ث - ارائه خدمات آموزشی و انتشار نشریه و ایجاد تارنما (وبسایت) و استفاده از سایر ابزارهای اطلاع‌رسانی و محصولات فرهنگی، آموزشی و پژوهشی با رعایت قوانین و مقررات مربوط در حوزه تخصصی خود؛

تبصره - تشکلهای متقاضی نشریه الکترونیکی یا مکتوب می‌توانند درخواست خود را به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برای صدور مجوز ارسال کنند. وزارت مزبور موظف است پس از دریافت تقاضاً حداکثر طرف سه ماه نسبت به صدور مجوز یا ارائه دلایل عدم صدور مجوز مطابق قوانین و مقررات اقدام کند. درصورت عدم صدور مجوز، تشکلها میتوانند به دیوان عدالت اداری شکایت نمایند.

ج - حق دادخواهی در مراجع قضائی و شبه قضائی.

ماده ۱۴۵. منابع درآمدی تشکلها عبارتند از:

الف - حق عضویت اعضاء؛

ب - کمکها و هدایای نقدی و غیرنقدی اشخاص حقیقی و حقوقی ایرانی یا غیرایرانی با مجوز کارگروه، وزارت اطلاعات، سازمان اطلاعات سپاه پاسداران انقلاب اسلامی و وزارت امور خارجه؛

پ - وجود حاصل از فعالیتهای قانونی انجامشده در چهارچوب موضوع فعالیت، اهداف و اساسنامه.

تبصره ۱. هرگونه استفاده تشکلها از منابع و امکانات دستگاههای اجرایی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری و موضوع ماده (۲۹) قانون برنامه پنجم‌ساله ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۴۰۲/۱۳۹۵ ممنوع است. کانونهای بازنیستگان از حکم این تبصره مستثنی هستند.

تبصره ۲. انجام هرگونه فعالیت اقتصادی و انتفاعی از جمله از طریق تأسیس شرکتها و مؤسسات تجاری یا اقدام به واردات و صادرات ممنوع است.

تبصره ۳. تشکلها موظفند منابع مالی خود را با رعایت این قانون در اساسنامه تعیین کنند و کلیه دریافتیها و پرداختیهای خود را از طریق حساب بانکی انجام دهند و عملکرد مالی خود را در دفاتر مالی مربوط ثبت کنند.

فصل چهارم: نظارت

ماده ۱۵۵. درصورت ارتکاب هر یک از رفتارهای زیر، کارگروه باید ضمن احراز تخلف نسبت به اعمال یکی از موارد مندرج در ماده (۱۷) این قانون اقدام نماید:

الف - نقض مبانی دین مبین اسلام و تبلیغ و فعالیت علیه موازین اسلامی از جمله نشر مطالب الحادی و اهانت به مقدسات مذهبی؛

ب - هرگونه فعالیتی که مخل آزادی، استقلال، تمامیت ارضی و وحدت ملی، منافع ملی و مصالح جمهوری اسلامی ایران و نظم عمومی باشد از جمله جرم‌های ضد امنیت داخلی و خارجی کشور، انتشار و افشاء اسناد طبقه‌بندی شده، احتماع و تبانی برای ارتکاب جرمها و غصب عناوین و مشاغل؛

پ - آعمال خلاف قانون اساسی و نقض حقوق ملت از جمله ایجاد تهمت، افتراء، شایعه‌پردازی، آموزش و ترویج خشونت و هر نوع اعمال منافي عفت؛

ت - عدم رعایت اساسنامه؛

ث - ارائه آثار غیرعلمی و خارج از حوزه صنفی - تخصصی موضوع اساسنامه؛

ج - عدم ثبت درآمدها و منابع تأمین آن و مصارف و هزینهها؛

ج - عدم ارائه دفاتر مالی به کارگروه و عدم مطابقت درآمدها و هزینهها با قوانین و مقررات کشور.

تبصره ۱. در صورتی که رفتار ارتکابی صرفاً ماهیت تخلف داشته باشد، کارگروه وفق این قانون به آن رسیدگی و اقدام به صدور رأی می‌نماید، اما چنانچه رفتار ارتکابی مصدقایکی از جرائم باشد، کارگروه مکلف است مراتب را جهت رسیدگی به مرجع قضائی صالح ارسال کند. در صورت صدور رأی مبنی بر برائت یا محکومیت قطعی نسبت به عنوان مجرمانه توسط مرجع قضائی، کارگروه قادر صلاحیت رسیدگی به این عنوان خواهد بود اما صرفاً چنانچه این رفتار واحد وصف مختلفانه به غیر از عنوان مجرمانه رسیدگی شده در مرجع قضائی بوده، کارگروه صالح به رسیدگی است. مراجع قضائی مکلفند آرای قطعی خود را به کارگروه ارسال کنند.

تبصره ۲. تشکلها مکلفند ارتباطات خود با سفارتخانه‌ها، نمایندگی تشکلهای کشورهای خارجی و بینالمللی را با اطلاع وزارت کشور، وزارت اطلاعات و سازمان اطلاعات سپاه پاسداران انقلاب اسلامی وأخذ مجوز از وزارت امورخارجه و دستگاه اجرائی مرتبط حسب مورد در چهارچوب منافع ملی و امنیت ملی انجام دهن. دریافت هرگونه کمک از اشخاص حقیقی و حقوقی خارجی و دولتها بیگانه و سازمانهای بینالمللی صرفاً با اطلاع و کسب مجوز از کارگروه، وزارت اطلاعات و سازمان اطلاعات سپاه پاسداران انقلاب اسلامی و وزارت امورخارجه امکانپذیر است.

تبصره ۳. فعالیت تشکلهای موضوع این قانون خارج از اهداف احزاب سیاسی موضوع بند (۱) ماده (۱) قانون نحوه فعالیت احزاب و گروههای سیاسی مصوب ۱۳۹۴/۱۱/۴ می‌باشد. انجام هرگونه فعالیت سیاسی از سوی تشکلها ممنوع بوده و درصورت ارتکاب، پروانه فعالیت تشکل توقيف می‌گردد.

ماده ۱۶. هرگونه بهره‌برداری از تشکلها در جهت اهداف غیرتخصصی و غیرمرتبط با اساسنامه آنها توسط دستگاههای اجرائی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری ممنوع است. درصورت تخلف از این ماده، دادستان مکلف است ضمن صدور دستورات لازم جهت جلوگیری از اقدامات مزبور، موضوع را از طریق مراجع صالح قضائی پیگیری نماید. مرتكب به مجازات موضوع ماده (۵۷۶) کتاب پنجم قانون مجازات اسلامی (تعزیرات و مجازاتهای بازدارنده) مصوب ۱۳۷۵/۲/۲ محکوم می‌شود.

ماده ۱۷. درصورتی که تشکلها مرتكب تخلفات مذکور در این قانون شوند، کارگروه متناسب با موارد تخلف یک یا چند مورد از موارد زیر را اعمال می‌کند:

الف - تذکر شفاهی و مهلت یکماهه برای اصلاح وضعیت؛

ب - تذکر کتبی با ذکر دلیل و تعیین تخلف و مهلت یکماهه برای اصلاح؛

پ - تعلیق فعالیت تشکل حداقل به مدت سه ماه؛

ت - توقيف پروانه به مدت سه ماه تا یک سال؛

ث - توقيف پروانه فعالیت و تقاضای انحلال از دادگاه صالح.

تبصره ۱. کارگروه موظف است قبل از اتخاذ تصمیم از نماینده تشکل مربوط جهت ارائه توضیحات دعوت نماید.

تبصره ۲. تصمیم کارگروه بجز تقاضای انحلال، ظرف سی روز پس از ابلاغ توسط دبیرخانه کارگروه، قابل شکایت در دیوان عدالت اداری است.

تبصره ۲۵. در زمان توقیف پروانه، هرگونه فعالیتی در راستای اهداف و برنامه‌های تشکل، جرم بوده و در صورت ارتکاب، مرتکب به یکی از مجازاتهای تعزیری درجه شش موضوع ماده (۱۹) قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲/۲/۱ به استثنای مجازات حبس محکوم می‌شود.

ماده ۱۸۵ - انحلال و خاتمه فعالیت تشکل به دو صورت زیر است:

الف - انحلال اختیاری مطابق شرایط مقرر در اساسنامه

ب - انحلال بهموجب رأی دادگاه صالح

تبصره ۱. در مواردی که مفاد اساسنامه برای تأسیس و یا تعیین اعضای ارکان تشکل در مدت دو سال اجرا نشود و یا پروانه تشکل بهموجب تصمیم و رأی کارگروه توقیف شود، کارگروه موظف است موضوع را جهت انحلال به دادگاه صالح ارجاع نماید.

تبصره ۲. در صورت انحلال تشکل، ضمن آگهی انحلال در روزنامه رسمی توسط وزارت کشور یا استانداری حسب مورد، امور مربوط به تصفیه اموال آن با رعایت حقوق دولت و اشخاص، زیرنظر دادگاه محل استقرار دفتر تشکل با حضور نماینده وزارت کشور یا استانداری حسب مورد و نماینده دادستان مطابق اساسنامه انجام می‌شود.

تبصره ۳. پس از انحلال تشکل، هر نوع فعالیت با عنوان تشکل مذبور جرم بوده و مرتکب به یکی از مجازاتهای تعزیری درجه شش موضوع ماده (۱۹) قانون مجازات اسلامی به استثنای مجازات حبس محکوم می‌شود.

ماده ۱۹۵. تشکلهای دارای مجوز فعالیت موظفند طرف یک سال از تاریخ لازمالاجرا شدن این قانون وضعیت خود را با شرایط مندرج در این قانون، تطبیق دهند و گزارش آن را به کارگروه ذیربیط ارسال نمایند. در صورت تأیید اقدامات تشکل از سوی کارگروه مربوط، پروانه فعالیت تشکل تمدید می‌شود. کارگروه ذیربیط در صورت وجود دلایل موجه میتواند مدت مقرر در این ماده را حداقل برای شش ماه تمدید نماید.

ماده ۲۰۵. تعاونی‌ها، سازمان‌ها و اتحادیه‌های صنفی و حرفة‌ای، احزاب و تشکلهای سیاسی، کانون‌ها و سازمان‌های دانشجویی و دانشآموزی، تشکلهای کارگری و کارفرمایی موضوع قانون کار، انجمن‌های علمی، مؤسسات فرهنگی، هنری و ادبی، هیأت‌های مذهبی و هیأت امنی مساجد، حسینیه‌ها، بقاع متبرکه و موقوفات، باشگاهها و هیأت‌های ورزشی، مراکز ترک اعتیاد، مؤسسات تجاری و انتفاعی، سازمان‌های مردم‌نهاد و مؤسسات موضوع بندهای (۱) تا (۱۲) ماده (۲۶) قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب ۱۳۸۰/۱۱/۲۷ از شمول این قانون مستثنی هستند.

ماده ۲۱۵. آییننامه اجرائی این قانون، حداقل طرف سه ماه از تاریخ لازمالاجرا شدن آن توسط وزارت کشور تهیه می‌شود و به تصویب هیأت وزیران میرسد.

قانون فوق مشتمل بر بیست و یک ماده و سی و هشت تبصره که گزارش آن توسط کمیسیون امور داخلی کشور و شوراهای به صحن علنی تقدیم شده‌hood، پس از تصویب در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ هفدهم بهمنماه یکهزار و چهارصد و یک مجلس، در تاریخ ۱۴۰۱/۱۱/۲۲ به تأیید شورای نگهبان رسید.

رئيس مجلس شورای اسلامی - محمد باقر قالیباف